

29. neděle v mezidobí rok B (2024)

1. čtení – Iz 53,10-11

Jestliže dá Hospodinův služebník na usmíření svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodinu se zalíbilo zdrtit svého služebníka utrpením; jestliže dá na usmíření svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho, skrze něho se zdaří Hospodinův plán. Pro útrapy své duše uvidí světlo, nasytí se svým poznáním. Můj spravedlivý služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny.

Mezizpěv – Žl 33,4-5.18-19.20+22

At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.

Hospodinovo slovo je správné,
spolehlivé je celé jeho dílo.
Miluje spravedlnost a právo,
země je plná Hospodinovy milosti.

Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí,
nad těmi, kdo doufají v jeho milost,
aby jejich duše vyrval ze smrti,
aby jim život zachoval za hladu.

Naše duše vyhlíží Hospodina,
on sám je naše pomoc a štít.
At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství,
jak doufáme v tebe.

2. čtení – Žid 4,14-16

Přistupujme proto s důvěrou k trůnu milosti.

Čtení z listu Židům.

Bratři! Máme vynikajícího velekněze, který prošel až do (nejvyššího) nebe: je to Ježíš, Boží Syn. Proto se pevně držíme (svého) vyznání. Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy (se nedopustil) hříchu. Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, aychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci.

Zpěv před evangeliem – Mk 10,45

Aleluja. Syn člověka přišel, aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny. Aleluja.

Evangelium – Mk 10,35-45

Syn člověka přišel, aby dal svůj život jako výkupné za všechny.

Slova svatého evangelia podle Marka.

K Ježíšovi přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan a řekli mu: „Mistře, rádi bychom, kdybys nám splnil, oč tě požádáme.“ Odpověděl jim: „Co chcete, abych pro vás udělal?“ Řekli mu: „Dej, ať v tvé slávě zasedneme jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“ Ale Ježíš jim řekl: „Nevíte, co chcete. Můžete pít kalich, který já piji, nebo dát se ponořit v křest, ve který já budu ponořen?“ Oni mu odpověděli: „Můžeme!“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, pít budete, a v křest, ve který já budu ponořen, ponoření budete. Ale posadit po mé pravici nebo levici není má věc, nýbrž je pro ty, kterým je to připraveno.“ Když to slyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na Jakuba a Jana. Ježíš si je zavolal a řekl jim: „Víte, že ti, kdo se pokládají za panovníky, tvrdě vládnou národům a velmoži dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vašim služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“

Homilie

Dnešní evangelium ničí celý náš pohled na život. Jsme jako apoštolové, kteří slyšíme jen z Ježíšova učení to, co nám vyhovuje. Máme uzavřené ucho pro to, co se týče kříže, pronásledování kvůli Němu a evangeliu. Z tohoto důvodu jsme rádi, když slyšíme o odměnách, povýšení, panování a důstojnosti, za těchto podmínek vkládáme svůj vlastní obsah, své vlastní touhy a ambice. Touha po moci je obzvláště nebezpečná, je na tom něco démonického: „Nebudu sloužit ” a „budete jako Bůh ”. Tyto věty ukazují pád andělů a pak pád člověka(lidí) v pokušení od d'ábla. Touha po vládě nutí nás, abychom se postavili na Boží místo a nechat sobě sloužit a uctívat sebe jako dobrodince, garanta štěstí. Mezitím Bůh vše podřizuje ponořením do své Lásky, což Ho přivedlo k smrti za hříšného člověka.

Každý den jsme svědky bojů podobných těm, které byly mezi Ježíšovými učedníky. Kolem nás spousta bojů o vliv, za první místa, za větší prestiž, za důstojnost, jedním slovem, aby být velkým a prvním mezi ostatními, za vládu nad nimi. Menší problém je, když se jedná o vnější akce, vzdání se toho a změna smýšlení je nějak snazší. Mnohem větším problémem jsou skryté a nevědomé touhy být velkým a prvním, když jsou dále ideologicky nebo nábožensky posíleny. Pak se snadné stává tyranským myšlením, že podniká kroky ve jménu sloužení svému bližnímu. Obzvláště bolestivé hledání velikosti a priority podle světového modelu je v rodinných a církevních komunitách, kde se podle definice očekávají akce oživené láskou.

Ježíš trpělivě naslouchá svým učedníkům, kteří k němu přicházejí v upřímnosti srdce a žádají o privilegia. Svým způsobem milovali Ježíše a chtěli být k Němu co nejbližší. Nebyli odmítnuti, ale Ježíš nasměroval jejich horlivou touhu na jinou cestu. Oni hluboko odhalili svá srdce tím, že vyjádřili své nejvnitřnější touhy. Ježíš vstoupil do těchto srdcí a vštěpil novostí jeho evangelia. Tato novota ve skutečnosti obrátí jejich a naše myšlení vzhůru nohama:

„kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech“. Velikost a priorita v Božím království závisí na síle lásky - mít sebe a dát se každému bez výjimky.

Kříž a Eucharistie dnes pomáhají zejména dívat se na toho, kdo nepřišel aby mu sloužili, ale aby sloužil a dál svůj život jako výkupné za všechny a vidět tuto absolutní novotu evangelia – jak říká sv. Pavel v listě Korint'ánům „ ... *Až do dnešního dne zůstává onen závoj při čtení staré smlouvy a zůstává skryto, že je zrušen v Kristu. A tak až podnes, když se čte Mojžiš, leží na jejich srdci závoj. Avšak ,když se obrátí k Pánu, je závoj odstraněn‘. Duch je tím Pánem...* (2 Kor 3,14-18).

Není křesťanovi dovoleno být ředitelem nebo prezidentem? Neměl by se snažit o velikost a aby byl první? Měl! Nejprve by se však měl obrátit, tj. změnit své myšlení ze světového na myšlení trpícího služebníka Hospodina, který má před očima Krista – jako sv. Pavel – Krista na kříži. Poté ředitel nebo prezident nepoužije svého postavení k tomu, aby zneužil zaměstnance, dával jim pocítit svou moc, ale bude sloužit prostřednictvím darů, které dostal od Boha: schopnost řídit, vytvářet pracovní místa, inspirovat ostatní, kvalitativně lépe podporovat práci... atd. Jedná se o velmi tvrdou službu, která vyžaduje neustálé intelektuální, duševní, duchovní a fyzické úsilí. Každý z nás je větším nebo menším ředitelem a prezidentem. Zadívej se do sebe a pověz si ve svém srdci, podle jakého vzoru „jste prezidentem“ – podle světa nebo podle Ježíše Krista? Amen.